

[Lis Noer Holmberg]

den plejeplan, der bliver lagt for den enkelte, også bliver fulgt. Også her findes der eksempler på personer, der udskrives til tomme lejligheder uden mad i huset og uden hjælp. Vi kan simpelt hen ikke være en sådan behandling bekendt.

Rundt omkring i landet har der været forsøg med distriktspleje, det vil sige ens pleje uanset boform. Plejepersonalet farer ud og ind af plejehjem og ud for at passe de ældre i eget hjem, og det betyder forringet service. Det er bestemt ikke nogen god ordning. Desuden er der også her tale om en del spildtid. De ældre bliver præsenteret for mange forskellige ansigter, og de ældre, der findes på plejehjem i dag, er så svage, at de har behov for en god og kærlig pleje.

Derfor ønsker vi nu tilsyn med alle hjælpsmodtagere uanset boform, og det er faktisk det, CD's forslag går ud på. (*Bifald fra tilhørerpladserne*).

Formanden:

Den røde lampe betyder, at taletiden er udløbet. Der må ikke være tilkendegivelser fra tilhørerpladserne.

Lone Dybkjær (RV):

Lidt i anledning af fru Lis Noer Holmbergs indlæg og de klapsalver, der lød i den anledning, kunne jeg godt få lyst til at sige, at jeg ikke tror, der er nogen her, der er uenig i, at det er nødvendigt med en indsats.

Spørgsmålet er, om CD nu tilfældigvis har fundet de vises sten for, hvordan en sådan indsats skal gøres. Det er vi tilfældigvis nogle der ikke mener. Det skal jeg komme tilbage til, men jeg føler sådan set trang til at understrege det helt fra starten, fordi det i fru Lis Noer Holmbergs indlæg er, som om vi andre er umenneskelige. Jeg synes, der var mange måder, man godt kunne forestille sig at give et øget bidrag til de ældre på. Det er ikke nødvendigvis sikkert, at det største bidrag til de ældre er, at der bliver ansat en fantastisk masse unge og raske til så at hundse rundt med tingene under en eller anden form. Det er jo gået igen i både socialministerens og andres indlæg. Vi er alle sammen indstillet på, at der skal gøres noget. Det, vi diskuterer, er udelukkende, hvad vi bedst kan gøre.

Så skal jeg i øvrigt sige, at jeg befinder mig på talerstolen, fordi mit partis ordfører ikke kan være til stede i dag, og mere generelt sige, at vi har også forståelse for, hvorfor forslaget fremsættes. Jeg synes, det er fint, at man fremsætter et forslag i anledning af en diskussion, der er opstået i medierne, og hvor vi kan se, at der er nogle kedelige eksempler på nogle ældre, der føler sig dårligt behandlet. Derfor føler vi også, at det vil være en god idé, hvis vi kan få et grundlag til at vurdere situationen, og det vil også sige kommunernes løsninger af opgaverne over for de ældre og andre grupper, der under en eller anden form skal have hjælp.

Det er jo sådan, at det i en række kommuner fungerer godt. Det er også derfor, vi er nogle, der ikke mener, at man helt har fundet den allerstærkeste løsning med det forslag, der er her.

Jeg vil godt påpege bare én ting, f.eks. at sådan, som jeg ser det, svarer det foreslåede tilsyns- og ankeråd nøjagtigt til visitationsudvalgene i kommunerne. I langt de fleste tilfælde er der jo et ordentligt samarbejde mellem kommunerne og hospitalerne ved udskrivning og hjemsendelse. Man kan derfor spørge sig selv, om vi skal opbygge et tilsvarende organ – fuldstændig parallelt og med samme sammensætning – til visitationsudvalgene i kommunerne.

Men vi mener, der kan være behov for ændringer, men inden vi foretager de ændringer, må vi have en dybere drøftelse af, hvad det er for behov, der er, og det kan jo ikke bare baseres på noget medieomtale, og også af, hvilke løsningsmuligheder der er de mest hensigtsmæssige. Den drøftelse kan forslaget jo fint bruges til, og, synes vi, den kan vi tage i udvalget. Vi medvirker gerne til en nærmere belysning af tingene og også på en sådan måde, at man måske i samarbejde med socialministeren kan give socialministeren nogle retningslinjer for, hvordan man eventuelt skal ændre dem.

Så ja til at se på det og også en accept af, at der givetvis kan være behov for ændringer. Vi skal jo altid følge en udvikling, men et nej til den konkrete udformning, som forslaget her har fået, og som vi finder er bureaukratisk og tung.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at der ikke bag CD's forslag er tale om noget medi-